

Opinie & Debat

De prins en zijn olympische strijd

MARK VAN OSTAÏJEN is promovendus en docent aan de vakgroep Bestuurskunde van de Erasmus Universiteit Rotterdam

OLYMPISCHE SPELEN

De Olympische Spelen zijn uitgegroeid tot hét bolwerk van consensus. Het is het meest gedepoliteerde prestige-project van deze tijd. Maar de Spelen gaan over strijd. Dát moeten we als uitgangspunt nemen bij het debat over de Spelen van 2028.

Zo net na de Olympische Spelen wordt het tijd om na drie weken topsport, Epkes en Ranomi's de balans op te maken. Moeten we in 2028 de Olympische Spelen in Nederland willen organiseren? IOC-lid en prins Willem-Alexander loopt alvast voor de troepen uit: 'ga door!'

De Olympische Spelen zijn iets 'magisch' zoals de prins onlangs Mart Smeets uitlegde: 'De magie van een Olympische vlam verbindt mensen aan elkaar.' De Olympische Spelen (met hoofdletters!) staan symbool voor menselijke sublimatie, atletisch vermogen en collectieve verbinding. De Spelen slaan aan bij romantische noties rondom 'volledige opoffering', 'het beste uit jezelf halen' en 'je droom achterna gaan' zoals gouden medaillewinnaar Dorian van Rijsselberge deze week uitlegde. Het draait om sterk, vitaal, jeugdige, kortom gezond zijn. En wie is er nu tegen gezondheid, sterkte en vitaliteit?

De Olympische Spelen zijn uitgegroeid tot hét bolwerk van de con-

sensus. Tegen de Spelen zijn is tegen elementaire menselijke waarden zijn die in de sport samenkomen, want 'sport verbreedert', 'meedoen is belangrijker dan winnen' en 'het is een schone oorlog'. Mocht je iets tegen de Olympische Spelen hebben, dan had de prins een goed advies: 'als je nou gewoon gezellig dan je vakantie gaat vieren en niet gaat kijken, heb je misschien een veel betere vakantie'. Dat is nog eens een creatieve manier om tegenspraak de grens over te organiseren.

Onder het argument 'u hoeft niet te kijken' wordt het debat over 'OS 2028' door de prins debatloos gemaakt. Want 'niemand is verplicht om de Spelen te organiseren, om eraan deel te nemen of om erover te schrijven', aldus de prins. Afwijkende meningen hoeven zich er niet in te mengen. Zo kan het debat een gesprek blijven. Dat u er in 2028 aan mee móét betalen, wordt dan weggehoond met het pragmatische argument dat 'het zoveel oplevert'. Daarmee wordt de politieke discussie al voordat deze is begonnen omzeild.

Het is kenmerkend voor de Olympische Spelen als het meest gedepoliteerde prestige-project van deze tijd. Wie de prins hoorde praten

Tegen de Spelen zijn is tegen elementaire menselijke waarden zijn die in de sport samenkomen

over 'de ideale stip aan de horizon om een nieuw Nederland te ontwikkelen' want 'het is heel belangrijk weer een visie te hebben' omdat het 'allemaal korte termijn is op dit moment', wist hoe laat het was. Hier zat de koning van 2028 die politiek bedreef onder de gedepoliteerde dekmantel van de Olympische Spelen.

Voorstanders van de Olympische Spelen kunnen retorisch steunen op de Heilige Drie-eenheid. Met de Olympische Spelen kan men namelijk sociaal-democratische emancipatie-idealen combineren met meritocratische waarden in een patriotistisch sausje. Als voorbeeld van deze drietrap: 'meedoen is belangrijker dan winnen', maar 'je moet wel het uiterste van jezelf vragen' omdat 'het een eer is je land te mogen vertegenwoordigen'.

Daarmee maken de Olympische Spelen ieder politiek argument tot subargument, tot niet relevant zijnde voor het grotere geheel. Want het grotere geheel, de lange termijn-'visie' van gezondheid, saamhorigheid en ontmoeting van de Olympische Spelen, daar kan niemand tegen zijn.

Voorstanders van de organisatie van de Olympische Spelen lijken soms het eenzijdige, positieve taalgebruik van sporters over te nemen. Je moet 'doelen stellen', je 'droom achterna gaan', 'iets durven opofferen'. Deze voorstanders gaan daarmee voorbij aan de essentie van olympische participatie, die namelijk in de kern gaat over sport. En die sport gaat over wedstrijden, over winnaars en verliezers, over frustratie en strijd. Zonder strijd geen sport, zonder sport geen Spelen.

De Olympische Spelen gaan dus niet over consensus, maar over strijd. Laten we dit element van strijd ontlenuen aan sport en als uitgangspunt nemen om het debat over de Olympische Spelen van 2028 aan te gaan. Waaraan ook de tegenstanders moeten kunnen deelnemen. *Let the games begin!*